

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Priore, cui Christus in cruce nocte per visum apparuit spinis legatus,
cap. 18

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

scintilla in magnum ignem profecit: scintilla ira, ignis sequens homicidium. Noui aliquos ita propter verbum vnum tentatos, ut apostasiam incurret. Hos reuera tetigerat sexta plaga Ægypti, scilicet vesicæ bullentes, id est, ira cum insania. Apostatare insanire est. Naturale est irasci, sed cum motus idem immoderatus est, pro virtio reputatur.

Exod. 9.

A P O L L O N. Vellem aliqua nunc audire exempla de viris religiosis, quæ nobis iram temperarent, & ad patientie virtutem amplius accenderent. Nam apud seculares irasci & indignari quasi pro nihilo habetur, & nisi prouocati se vlciscantur, a ceteris despiciuntur. C A E S A R I V S: Vis audire exempla, per quæ cognoscas quam sit periculorum Deoque contrarium subiectis irasci, & indignari suis Prælatis, etiam ab illis prouocati? A P O L L O N I V S: Volo. C A E S A R I V S: Dicam tibi sicut ab ore eius audiui, cujus contigit,

C A P V T XVIII.

**Irasci
Prælati
quam
grase.** P RIOR quidam ordinis nostri, vir bonus & disciplinatus, ab Abbe suo plus quam necesse esset, & quam meruisset, exacerbatus est, & hoc saepius, De qua re satis tentatus, non tam æquanimiter illius verbum, sicut debuit, tolerare potuit. Volens illi Dominus exēplo suæ passionis téperare feruorē tentationis, ostendere etiam, quod Prælati inæquales æqualiter propter ipsum forēt supportādi, tali exēplo eū informauit: Visum est ei nocte quadam leui somno presso, quod ipse simul cum Abbe suo crucifixum portaret, ille in brachio dextro, ipse vero in sinistro. Dum sic illum tenerent æqualiter, brachium crucis quod Prior tenebat, de manu eius est elapsum, & alterum est erectum, factaque est inæqualitas. Mox euigilans visum intellexit, dicens, quid agis o miser? Non æque portas corpus cum Abbe tuo, rancorem aduersus illum seruans in corde tuo. Interpretatus est, sicut reuera fuit, corpus Christi esse congregacionem, crucem, cui fratres per obedientiam affixi sunt, ordinis rigorem: ad Abbatem enim & Priorē specialiter spectat conuentū, qui Christi corpus est, portare, tenere;

tenere, & sustentare: Portare per orationem, tenere
per disciplinam, sustentare per consolationem. Ab-
bas loco patris, Prior vice matris. Cūm Prior cum Ab-
bate suo minūs bene concordat, non æqua lance cum
illo Christi corpus portat. Idem Prior cūm hac visio-
ne, eiusque, vt iam dictum est, interpretatione minūs
èsset correctus, nec a concepto rancore deductus, al-
teram ei ostendit tanto efficaciorem, quanto terri-
biliorem. Nocte quadam, licet in somnis, non in pi-
ctura, non in sculptura, sed in carneo corpore, mani-
festa visione vidit Saluatorem contra se in cruce pen-
dentem, eratque vinculis spineis in quinque corpo-
ris sui partibus eidem cruci alligatus: vnum vinculum
ambiebat caput eius, frontem scilicet & tempora; a-
liud erat circa pectus; tertium circa manum dexterā,
quartum circa knistram; quintum erat in pedibus cir-
ca talos & lignum. Ac si diceret illi Dominus; Ego
propter te passus sum cruciamina tam dira, & tu æ-
quanimiter ab Abbe tuo propter me tolerare non
potes, non dico verbēa, sed verba. Te grauat, quæ
cordi tuo non sapit, obedientia, & ego factus sum
propter te obediens Patri usque ad mortem cru-
cisque opprobria, quæ sunt quasi vincula spinosa.
Sicut ipse mihi retulit, Dominus mox dedit ei intelli-
gere visionem hoc modo: In hoc, inquit, quod Chri-
stus, qui caput est ecclesiae, ligatus fuit spinis, osten-
dit tibi, quod capitū tuo, id est Abbati, obediēre debeas
etiam in aduersis: quod ligatus fuit in pectore, docet te,
quia tuū velle Abbatis tui volūtati debeat cōcordare.
Cor in pectore est, & in corde volūtas. In tantū enim
tētatio eius processerat, vt locū mutare, si posset, fir-
miter proposuisset. Vincula, inquit, manuū eius in-
fatuāt, te nihil aliud debere facere, nisi quod ipse præ-
cipit: quod autē spinis pedibus se ad crucē ligatū ostē-
dit, signat, quod tibi nō liceat sine eius cōfessu locum
mutare, sed secundū illius arbitriū stare vel abulare.
Ex his duabus visionib⁹ territus simul & edoctus,
de cātero studuit verba siue facta sui Abbatis æquo
animo propter Christum sustinere. APOLLONIVS:

Vt video nō est nobis tutum cū Prælatis nostris contendere.

CAPUT XIX.

CÆSARIVS.

ANNO præterito Cellearius quidam maiorē Priore suo de rebus exterioribus verbis cōtentit, & videbatur ei, quia valde rationabiliter moueretur. In ipsa nocte Saluator ei in cruce apparuit iacens in terra, eratque velamen tenuē ac perspicuum super corpus illius expassum: cuius cūm vellet vulnera retracto panno deosculari, imago manu auersa indignabundē illum amouit: tanquam diceret; non es dignus attactu corporis mei, qui serō me in Prior tuo prouocasti. Ille mox euigilans, & causam repulsa non ignorans, dictis matutinis, me præsente, ad pedes Prioris se prostrauit, veniam pro excessū suo postulā.

MAII. 5.

APOLLONIVS: Si dignus est iudicio, qui irascitur fratri suo, iam non ambigo, quin maiorē pœnæ sententiæ subiaceat, qui iratus fuerit patri suo, id est Prælato. **CÆSARIVS:** Ita est, vt dicis, quia maiorem reverentiam debemus patribus, quam fratribus, siue carnales siue spirituales. **APOLLONIVS:** Quid si ex commotione animi verbum iræ iaculaetur in Sanctos, vel quod magis est, in ipsum Dominum? **CÆSARIVS:** Tale verbum dicitur blasphemia, quæ ex ira nascitur, & sæpe multum acriter à Deo vindicatur.

CAPUT XX.

**Blasphemia
in apu-
nitur.**

SCHOLARIS quidam Parisis, eo tempore quo Abbas noster ibi studuit, verbum contumeliosum in sanctum Abraham euomuit: quo die tertio defuncto, cognoverunt omnes, qui verbum audierat, quod per pœnam mortis Dominus sanctum suū vindicasset.

CAPUT XXI.

ANTE hoc quinquennium, quando valida illa erant tonitrua, & penè a quotidiana aëris intemperie messis impediebatur, miles quidam prouinciae nostræ homo liber, de villa satis nobis vicina, videns à parte occidentali aërem obscurari,